

## NR. 5. VASTSTELLING BEDRAG VAN GOODWILL-VERGOEDING BIJ OVERGANG NAAR LOONDIENTST.

*Tussen partijen is thans uitsluitend in geschil de vraag naar de hoogte van de vergoeding die B aan eiser voor de overdracht van eisers praktijkaandeel dient te voldoen. Vóór de totstandkoming van de nieuwe structuur bestond er geen (contractuele) verplichting voor B tot praktijkovername.*

*Vooropgesteld zij dat de OMS-norm alleen tussen partijen, als de onderhavige, geldt indien partijen dit zijn overeengekomen. Nu dit niet het geval is en de OMS-norm bovendien uitgaat van overdracht van de praktijk aan een vrijgevestigd specialist, acht het Scheidsgerecht zich in deze niet gebonden aan deze orderichtlijn. Ook de C(O)TG-norm voor praktijkuitkoop bij inloondiensttreding kan niet als maat gelden. Een algemene regeling voor praktijkovernames als de onderhavige is nog niet tot stand gekomen.*

*Het Scheidsgerecht dient derhalve te bepalen welke in dit concrete geval redelijk is.*

### **Scheidsgerecht Gezondheidszorg**

**(prof. mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, H.C. van Soest en drs. W.A. van der Meeren, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier)**

20 april 2001

**Arbitraal vonnis (00/25) in de zaak van:**

**A,**  
wonende te Z,  
eiser,  
gemachtigde mr. E.J.J.M. Kneepkens

tegen

De stichting **B**,  
gevestigd en kantoorhoudende te Y,  
verweerster,  
gemachtigde mr. P.P.M.I. Paulussen

Verweerster zal hierna ook worden aangeduid als "B".

### **1. De procesgang**

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 21 november 2000 het Scheidsgerecht verzocht verweerster bij scheidsrechterlijk vonnis te veroordelen om aan eiser tegen kwijting te voldoen een bedrag van f 440.000,-, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover ingaande per 1 januari 2000 ter zake afbetaling goodwill, althans zoveel als het Scheidsgerecht, oordelend als goede mannen naar billijkheid, zal bepalen, vermeerderd met de kosten, vallende op de onderhavige arbitrale procedure en met een tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van eiser, alles opeisbaar per datum vonnis, een en ander overeenkomstig het arbitragereglement van het Scheidsgerecht.
- 1.2 B heeft bij memorie van antwoord van 31 januari 2001 het Scheidsgerecht verzocht te bepalen dat aan eiser ter zake goodwillafkoop toekomt een bedrag ad f 175.000,- per 2000, althans zodanig bedrag als het Scheidsgerecht in goede justitie juist zal oordelen, kosten rechtens.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 27 maart 2001. Daarbij was eiser aanwezig, vergezeld door zijn gemachtigde. Voor B was aanwezig de heer C, voorzitter van de Raad van Bestuur van B, vergezeld door de gemachtigde van B. Bij deze mondelinge behandeling heeft eiser, met instemming van B, zijn eis aldus aangevuld: meer subsidiair dat het het Scheidsgerecht behage te bepalen dat de goodwill van eiser dient te worden berekend en vastgesteld volgens de -in de pleitnota van eiser

omschreven- OMS-norm, inhoudende het gerealiseerde budget 1999 minus pensioenpremie gedeeld door 3. In de memorie van eis verwijst eiser onder meer naar bijlagen 2, 3 en 4. De gemachtigde van eiser heeft desgevraagd bevestigd dat die verwijzingen moeten gelezen worden als respectievelijk bijlagen 4, 2 en 3. Partijen hebben vervolgens haar standpunten nader toegelicht, eiser aan de hand van een pleitnota.

## **2. De samenvatting van het geschil**

- 2.1 Sinds 1 januari 1992 is eiser als kinderarts toegelaten in het D-ziekenhuis van B. Eiser is toen toegetreden tot de maatschap van kinderartsen, van welke maatschap reeds de heren E, F en G deel uitmaakten. Door de maatschap is een zogenaamd "vertrekschema" opgesteld in verband met de goodwilluitbetalingsverplichting die op basis van het maatschapscontract bestond voor de zittende maten ten opzichte van de vertrekkende maat:
- E in 1997
  - F in 1999
  - G in 2001.
- 2.2 E heeft de praktijk neergelegd per 1 maart 1997. F, G en eiser hebben diens goodwill tegen betaling van een bedrag van f 270.000,- overgenomen. In de vacature van vrijgevestigd kinderarts, die toen openviel heeft men niet kunnen voorzien. F heeft de praktijk per 1 januari 2000 neergelegd, na zijn vertrek op verzoek van het ziekenhuis enige tijd uitgesteld te hebben. G en eiser hebben het praktijkaandeel van F niet overgenomen. B heeft vervolgens het praktijkaandeel van F overgenomen tegen een onbekende som; B wenst zich, ingevolge afspraak met F, niet uit te laten over de hoogte daarvan.
- 2.3 Intussen was het duidelijk geworden dat het vanwege de krapte op de arbeidsmarkt moeilijk was om nieuwe kinderartsen in vrije vestiging aan te trekken. Om die reden zijn B en de overblijvende kinderartsen overeengekomen de afdeling kindergeneeskunde anders op te zetten. G en eiser zouden in dienstverband van het ziekenhuis komen, het aantal kinderartsen zou worden uitgebreid tot 5, er zouden 5 artsassistenten aangetrokken worden en men zou streven naar een opleidingsstatus.
- 2.4 Dientengevolge is per 1 januari 2000 de maatschap ontbonden. Per gelijke datum zijn G en eiser in dienst van B gekomen. Zodoende kon de continuïteit van de kindergeneeskunde worden gewaarborgd. Het praktijkaandeel van G is door B overgenomen tegen vergoeding van een bedrag van f 175.000,-. Dit bedrag berust volgens B, op de C(O)TG-norm voor de praktijkovername van een kinderarts ad f 150.000,- met enige opslag.
- 2.5 Tussen eiser en B is thans een geschil op welk bedrag de goodwill in de praktijk van eiser dient te worden gesteld. Eiser maakt aanspraak op goodwill, te berekenen volgens de geldende richtlijn van de Orde van Medisch Specialisten (OMS), dan wel tenminste een zelfde goodwillvergoeding als door B toegekend aan F. Eiser stelt dat een goodwill conform de OMS-normen voor hem op een bedrag van circa f 440.000,- komt, zijnde 1/3 deel van het jaarbudget van de - voormalige - maatschap verminderd met f 25.000,- aan pensioenpremie. Eiser verwijst naar een bindend advies van een functionaris van de OMS, waarin voor een vergelijkbare situatie ook de OMS-norm is toegepast. Eiser stelt dat het bod van f 175.000,- van B niet acceptabel is, gezien de OMS-norm. Tevens stelt eiser dat B aan F een groter bedrag ter zake van goodwill heeft betaald. Betaling van verschillende bedragen aan maten uit dezelfde praktijk acht eiser in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Eiser wijst erop dat zijn praktijkaandeel, net als voor F en G, 11/3 fte. behelst, nu zij de praktijk van E hebben overgenomen. Dit meerdere aandeel dient verdisconteerd te worden.
- 2.6 B acht een vergoeding van f 175.000,- voor het praktijkaandeel van eiser alleszins redelijk; daarmee kan eiser volgens haar een voldoende aanvulling opbouwen op zijn pensioenrechten. B wijst erop dat niet zij de kinderartsen in een klempositie heeft gemanoeuvreerd, zoals eiser stelt, doch dat deze situatie is ontstaan door de leeftijdsopbouw van de maatschap, alsmede door de landelijk zichtbare ontwikkeling dat kinderartsen niet langer in vrije vestiging maar in dienstverband werkzaam willen zijn.

- 2.7 B heeft, mede met het oog op de continuïteit op de afdeling kindergeneeskunde, een nieuwe structuur voorgesteld, waarin ook eiser zich kon vinden.  
Voor B speelden indertijd twee zaken. Enerzijds was het duidelijk dat er nauwelijks of geen aanbod was van kinderartsen die zich vrij wilden vestigen. Verder bleek dat F een goodwillvergoeding wilde hebben van de twee zittende kinderartsen, die zij niet aan hem zouden betalen. Hierdoor ontstond de dreiging dat de vacature F niet zou kunnen worden ingevuld met als gevolg grote onrust in het ziekenhuis.  
Om ontmanteling van de afdeling kindergeneeskunde te voorkomen, heeft het ziekenhuis allereerst F overgehaald nog enige tijd langer aan te blijven, zij het dat hier, naast de goodwillvergoeding, een extra vergoeding tegenover diende te staan. Vervolgens is B met de twee zittende kinderartsen het gesprek aangegaan over de overdracht van hun praktijkaandeel in verband met een dienstverband.
- 2.8 In dit kader heeft B zich afgevraagd wat een reële overnamesom zou zijn, in aanmerking nemende het feit dat men bezig was een nieuwe afdeling kindergeneeskunde op te bouwen, met alle investeringen vandien voor B. Dit betekende dat B weliswaar bereid was een hoger bedrag aan goodwill te vergoeden dan conform de C(O)TG-norm, zijnde f 150.000,-. Anderzijds stond daar voor eiser tegenover een zeer behoorlijke honorering in dienstverband, een maatschappelijk aanvaardbare werklast en de aanwezigheid van opleidingsbevoegdheden in een zorgvuldig opgebouwde en goed functionerende vakgroep, alsmede de mogelijkheid nog gedurende jaren een behoorlijk pensioen op te bouwen. Rekening houdend met de markt en de door B voorziene investeringen acht B een bedrag van f 175.000,- (hetzelfde bedrag als zij aan G heeft vergoed) alleszins reël.
- 2.9 B wijst er tevens nog op dat het C(O)TG niet per functie-eenheid vergoedt, doch per vertrekkend kinderarts een bedrag van f 150.000,-. Het zou dan ook niet reël zijn het bedrag van f 175.000,- te vermenigvuldigen met 11/3. Bovendien zou er dan een ongelijke situatie ontstaan ten opzichte van G.

### **3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht**

Partijen zijn overeengekomen onderhavig geschil te laten beslechten door het Scheidsgerecht Gezondheidszorg, zodat het Scheidsgerecht volgens het Arbitragereglement in deze kwestie bevoegd is een arbitraal vonnis te wijzen.

### **4. De beoordeling van het geschil**

- 4.1 Tussen partijen is thans niet in geschil of het praktijkaandeel van eiser door B dient te worden overgenomen, doch uitsluitend de vraag naar de hoogte van de vergoeding die B aan eiser voor de overdracht van dit praktijkaandeel dient te voldoen. Vóór de totstandkoming van de nieuwe structuur bestond er geen (contractuele) verplichting voor B tot praktijkovername.
- 4.2 Vooropgesteld zij dat de OMS-norm alleen tussen partijen, als de onderhavige, geldt indien partijen dit zijn overeengekomen. Nu dit niet het geval is en de OMS-norm bovendien uitgaat van overdracht van de praktijk aan een vrijgevestigd specialist, acht het Scheidsgerecht zich in deze niet gebonden aan deze orderichtlijn. Ook de C(O)TG-norm voor praktijkuitkoop bij inloondiensttreding kan niet als maat gelden. Ten overvloede mag worden opgemerkt dat het C(O)TG niet één functie-eenheid als uitgangspunt hanteert voor de goodwillvergoeding van f 150.000,-, doch deze vergoeding berekent per vertrekkend kinderarts. Een algemene regeling voor praktijkovernames als de onderhavige is nog niet tot stand gekomen.
- 4.3 Het Scheidsgerecht dient derhalve te bepalen welke in dit concrete geval redelijk is. Het Scheidsgerecht overweegt hiertoe het volgende.
- De markt van kinderartsen heeft zich aldus ontwikkeld dat kinderartsen er de voorkeur aan geven in dienstverband te werken. De vacature van vrijgevestigd kinderarts kon bij B niet worden ingevuld. De toenmalige maatschap kon met twee kinderartsen de continuïteit op de afdeling kindergeneeskunde niet garanderen.

- Gezien de landelijke ontwikkeling op de markt, bestaat er voor eiser geen reële kans om een opvolger te vinden die zijn praktijk tegen betaling van een goodwillssom van f 440.000,- zou willen overnemen.
  - In de nieuwe structuur zijn voor eiser zeer aantrekkelijke werkomstandigheden gecreëerd door B, hetgeen voor B een aanmerkelijke investering betekent in een afdeling kindergeneeskunde bestaande uit vijf kinderartsen en vijf arts-assistenten in loondienst.
  - De positie van eiser is niet zonder meer vergelijkbaar met die van G, gezien diens leeftijd, noch met die van F, die in verband met de vrees voor continuïteit van de zorg op de afdeling kindergeneeskunde kennelijk in een andere onderhandelingspositie verkeerde.
  - Vaststaat dat eiser een grotere praktijk als kinderarts draaiende hield dan gemiddeld gebruikelijk in Nederland. Hierbij komt dat er door het vertrek van de andere kinderartsen, het aantrekken van een groot aantal nieuwe artsen en assistenten, het verwerven van opleidingsstatus, kortom de opbouw van de nieuwe structuur van de afdeling kindergeneeskunde rond (met name) eiser een tijdlang heeft gezorgd voor een extra werkdruk bij eiser. Eiser heeft daarbij een grote loyaliteit getoond ten opzichte van B. Dit laatste mag ook enigszins tot uitdrukking komen in de hoogte van de goodwillvergoeding.
- 4.4 Bovenstaande overwegingen leiden het Scheidsgerecht, bij gebreke aan een concrete norm, in casu tot de conclusie dat de vergoeding voor het praktijkaandeel van eiser ex aequo et bono dient te worden bepaald op een bedrag van f 200.000,-.
- 4.5 Het Scheidsgerecht acht termen aanwezig om B te veroordelen tot vergoeding van de kosten van het Scheidsgerecht. Verder dient ieder der partijen de eigen kosten te dragen.

## 5. **De beslissing**

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 B dient binnen 14 dagen na de datum van dit vonnis aan eiser te vergoeden een bedrag van f 200.000,-, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2000.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van f 9.875,-, komen voor rekening van B die deze kosten zal moeten voldoen aan eiser die te dezer zake het voorschot heeft betaald waarop deze kosten zullen worden verhaald.
- 5.3 Ieder van partijen draagt verder de eigen kosten.
- 5.4 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.